

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΑΥΡΑΚΗΣ
κατά της Ελλάδος
(ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 21591/13)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

7 Σεπτεμβρίου 2017

*Η παρούσα απόφαση είναι οριστική
Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς τη μορφή.*

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Στην υπόθεση ΜΑΥΡΑΚΗ κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζον σε Επιτροπή συντιθεμένη από τους δικαστές :

Kristina Pardalos,

Πρόεδρο,

Pauliine Koskelo

Tim Eicke

Δικαστές και

Renata Degener

Αναπληρωτή Γραμματέα Τμήματος

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο την 11^η Ιουλίου 2017.

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ως άνω ημερομηνία :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της (υπ' αριθ. 21591/13) προσφυγής, την οποία κατέθεσε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ο Έλλην υπήκοος Ιωάννης ΜΑΥΡΑΚΗΣ («ο προσφεύγων»), ο οποίος προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου την 21^η Μαρτίου 2013 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπείται από το Σ. ΚΟΛΛΟΚΑ, Δικηγόρο Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τον κ. Μ. ΑΠΕΣΣΟ, Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Την 12^η Οκτωβρίου 2016, το παράπονο, το οποίο προκύπτει από το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως σε ό,τι αφορά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση και η προσφυγή κρίθηκε απαράδεκτη για το επιπλέον.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ**ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ**

4. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1946 και διαμένει στην Αθήνα.
5. Την 23^η Ιουλίου 2002, ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου αγωγή αποζημιώσεως κατά του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Αθηνών, Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Διεκδικούσε διάφορα ποσά ως αμοιβή για τη σύνταξη και διανομή εκπαιδευτικών σημειώσεων στους φοιτητές. Η συνεδρίαση έλαβε χώρα την 23^η Σεπτεμβρίου 2005.
6. Την 28^η Μαρτίου 2006, το Διοικητικό Πρωτοδικείο απέρριψε την αγωγή του προσφεύγοντος (απόφαση υπ' αριθμόν 3214/2006).
7. Την 14^η Νοεμβρίου 2006, ο προσφεύγων άσκησε έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως. Η συνεδρίαση έλαβε χώρα την 10^η Νοεμβρίου 2011.
8. Την 23^η Απριλίου 2012, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών σε τριμελή σύνθεση και αποφασίζοντας κατ' έφεση, απέρριψε την ασκηθείσα από τον προσφεύγοντα έφεση (απόφαση υπ' αριθμόν 5657/2012). Η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα την 24^η Σεπτεμβρίου 2012.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ**II.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ.1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ**

9. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η διάρκεια της διαδικασίας δεν ετήρησε την αρχή της «λογικής προθεσμίας», όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, το οποίο έχει ως εξής :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας, υπό δικαστηρίου (...), το οποίον θα αποφασίση

(...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)»

10. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η περίοδος, η οποία πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ξεκίνησε την 23^η Ιουλίου 2002, ημερομηνία προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου από τον προσφεύγοντα και ολοκληρώθηκε την 28^η Μαρτίου 2006, ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Διήρκησε, συνεπώς, τρία έτη και οκτώ μήνες περίπου για έναν βαθμό δικαιοδοσίας.

11. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο «εύλογος» χαρακτήρας της διάρκειας της διαδικασίας εκτιμάται συμφώνως προς τις περιστάσεις της υποθέσεως και σχετικά με τα προβλεπόμενα από την νομολογία του Δικαστηρίου κριτήρια, ειδικότερα την πολυπλοκότητα της υποθέσεως, την συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμοδίων αρχών, καθώς και το αντικείμενο της διαμάχης για τους εμπλεκομένους (*Frydlender κατά της Γαλλίας* [GC], αρ. 30979/96 παρ. 43 ΕΔΔΑ 2000-VI)

12. Το Δικαστήριο αντιμετώπισε κατ' επανάληψιν υποθέσεις με ζητήματα παρόμοια με αυτά της εν λόγω υποθέσεως και διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως (βλ. *Βασίλειος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και άλλοι κατά της Ελλάδος* υπ' αριθμόν 50973/08, 21 Δεκεμβρίου 2010).

13. Μετά από εξέταση του συνόλου των στοιχείων που του υπεβλήθησαν, δεν προέκυψε γεγονός ή επιχείρημα κατάλληλο στο να πείσει το Δικαστήριο να καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα σχετικά με το αποδεκτό ή το βάσιμο των εν λόγω παραπόνων. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την σχετική νομολογία του, εκτιμά ότι εν προκειμένω η διάρκεια των επιδίκων διαδικασιών είναι υπερβολική και δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση της «εύλογης προθεσμίας».

14. Ως εκ τούτου, υφίσταται παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως σε ό,τι αφορά το μέρος της διαδικασίας ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου.

ΙΙΙ.- ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

15. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση ».

16. Ο προσφεύγων δεν κατέθεσε αίτηση δίκαιης ικανοποίησης. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν συντρέχει λόγος να του χορηγηθεί ποσό για τον λόγο αυτό.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΟΜΟΦΩΝΩΣ**

1. *Κηρύττει* το υπόλοιπο της προσφυγής παραδεκτό
2. *Αποφαίνεται* ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως.

Συνετάγη στην γαλλική γλώσσα, εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως την 7^η Σεπτεμβρίου 2017 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου

Υπογραφές

Renata Degener
Αναπληρωτής Γραμματέας

Kristina Pardalos
Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου γαλλικού εγγράφου
Αθήνα, 15/10/2017 Μεταφράστρια Ε. Παπαμαύρου